

Lieve Jo, kinderen en kleinkinderen, alle overige aanwezigen.

Als iemand anders een steek laat vallen, pak dan zelf de draad op. Met andere woorden: als iemand een keer iets vergeet te doen, of een afspraak niet nakomt, mopper dan niet. Maar doe het zelf. Het is een van de vele leerzame opmerkingen van Wim Schipper, opmerkingen die ik nooit ben vergeten.

Met het overlijden van Wim Schipper heeft Beverwijk een bescheiden inwoner van formaat verloren. Een man van weinig woorden, ook een man van veel daden schreef Dagblad Kennemerland in een 'in memoriam'. Eigenschappen als bescheiden, bedachtzaam, diplomatiek werden terecht genoemd. Al heb ik hem – op zeldzame ogenblikken – ook wel boos zien worden. En dan vooral als de rol van de gemeente, met name de politiek, ter sprake kwam.

Als voor hem heel logische zaken, niet gerealiseerd konden worden, omdat de Beverwijkse politiek niet meewerkte zei hij: 'In Beverwijk moet je werkelijk alles voor de poorten van de hel wegslepen'.

De tuinderszoon Willem Johannes Schipper was bijna veertig jaar verbonden aan de Zeewijkschool, dezelfde school waar de zesjarige Wim als leerling zijn intrede deed.

Hij leidde naast zijn onderwijzersbaan een leven vol ambities, hij was een genereuze en energieke man.

Onze eerste kennismaking was in 1971; als negentienjarige 'kwekeling' – tegenwoordig heet je student – van de Rijkskweekschool in Haarlem (de school die Wim ook heeft doorlopen) mocht ik bij hem stage lopen. Zijn school, toentertijd de grootste van Beverwijk, had een uitstekende naam; ik was niet de enige die er stage wilde lopen. Ik had geluk en mijn wekelijkse stage duurde geen half jaar, maar een heel jaar. Hij was voor mij toen nog – vanzelfsprekend – meneer Schipper, Wim mogen zeggen volgde jaren later.

Wim Schipper profileerde zich van meet af aan als een zeer actief onderwijzer, die vernieuwingen en andere ontwikkelingen in het onderwijs niet uit de weg ging. Zijn school kreeg als eerste een speelleerklas, hij voerde een 'tropenrooster' in, dat gunstiger was voor werkende ouders en er werd begonnen met leren in groepen. Hij ging de provincie in om zijn onderwijscollega's voor te lichten over nieuwe lees- en rekenmethodes en hij gaf onderwijskundige cursussen.

In het weekblad De Beverwijker schreef ik reeds dat onze levens elkaar vele keren zouden kruisen. Wim Schipper, als maatschappelijk betrokken Beverwijker, heb ik als journalist bij het Noord-Hollands Dagblad menig maal mogen interviewen over onderwijs, cultuur en sport. Later maakten we samen deel uit van het bestuur van De (Nieuwe) Slof, het latere Kennemer Theater en van het bestuur van de Stedenband Beverwijk-Wronki.

Als Wim Schipper een bestuur versterkte was dat niet voor een paar jaar. De meeste functies bekleedde hij tientallen jaren. Hij was loyaal en trouw.

Schipper, een aan de buitenkant soms ernstige, serieuze man, die, als je hem eenmaal beter leerde kennen, een aansprekende, wijze figuur was, een man met een groot hart, een degelijk vakman. Hij had gevoel voor de 'sociaaldemocratie' en maakte zich sterk voor het belang van leerlingen en onderwijzers. Voor zijn collega's, vanaf 1956, met name als actief bestuurder bij de vakbond: Algemene Bond van Onderwijzend Personeel.

Maar.... de leerlingen stonden altijd voorop. De geboren en getogen Beverwijker sprak vol warmte over 'zijn kinderen' (het moeten er duizenden zijn geweest) en streefde naar 'kindvriendelijk onderwijs'. Zijn leerlingen waren hem dierbaar. Dat bleek ondermeer in 1990, bij zijn afscheid van het onderwijs: een feest op school, een receptie in het Stadskantoor, een feestavond in De Nieuwe Slof. Velen namen afscheid van hem.

Hij deed veel voor het onderwijs. Zo was hij ondermeer voorzitter van de commissie die het godsdienstonderwijs verzorgde op de openbare scholen. Regelde hij de vakantieroosters voor alle scholen in Beverwijk. Hij richtte de Schoolsportcommissie op en was jaren lang voorzitter.

In zijn betrokkenheid bij de samenleving, werd Wim Schipper al die jaren – door dik en dun – gesteund door zijn echtgenote, Jo Schipper-Von Hertzberg. Deelden zij de zorg voor beide dochters, voor Jo lag er ook nog eens een eigen drukke agenda: besturen en vrijwilligerswerk zat beiden in het bloed.

In 1969 vroeg de toenmalige burgemeester J.G.S.Bruinsma hem om zich met De Slof bezig te gaan houden. Er moest een nieuwe accommodatie worden gebouwd en de rechtspositie van de toenmalige beheerder Cees Berghuis moest verbeterd. Als penningmeester begeleidde hij De Oude Slof in 1976 naar De Nieuwe Slof. Zijn taak bij het theater zou hij pas

eind jaren negentig neerleggen. De Beverwijkse Gymnastiek Vereniging Turnlust was ook een van zijn grote liefdes. De vereniging, die hij vanaf 1964 diende en de Kennemer Turnkring benoemden hem tot Lid van Verdienste en in 1990 tot Erelid. Het Koninklijk Nederlands Gymnastiek Verbond eerde hem met de Zilveren Medaille. Vanaf de oprichting in 1966 was hij betrokken bij de Beverwijkse Sportraad (vanaf 1972 voorzitter), lid, later bestuurslid, van voetbalvereniging De Kennemers, vanaf 1969 in het bestuur van de Sporthal Beverwijk (later Stichting Sportaccommodaties Beverwijk), secretaris van het Sportmedisch Advies Bureau Regio Kennemerland. In hetzelfde jaar werd hij gevraagd toe te treden tot de Rotary. Als tegenstander van een fusie tussen de gemeenten Velsen, Beverwijk en Heemskerk was hij in de jaren 60 lid van het actiecomité 'Drie In Een Neen'. De banden met Neuwied (voormalige partnerstad van Beverwijk in West-Duitsland) en het Poolse Wronki (vanaf 1991 was hij voorzitter van de stedenband) koesterde hij. Hij kende de waarde van uitwisselingen van mensen. De Turnverein Heddesdorf-Neuwied benoemde hem tot Erelid.

Voor zijn grote verdiensten voor de samenleving werd Wim Schipper benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau en ontving hij het Erekrus van Verdienste van de Nationale Stichting Nederland-Polen.

Een man als Wim Schipper kan nooit genoeg worden geeerd. Hij verdient blijvend ons respect. Hij blijft in onze gedachten voortleven, zoals we zullen blijven meeleven met zijn nabestaanden.

Op momenten als deze, als mensen bijeen in deze ruimte, worden vaak mooie woorden gebruikt. Grote woorden ook. Alles wat de laatste dagen over Wim Schipper is geschreven, alles wat vandaag over hem is gezegd, is buitengewoon gemeend en al deze woorden zullen een troost zijn voor de nabestaanden.

Gedicht

Vaarwel meester Schipper, dag Wim. Met jouw overlijden is een groot Beverwijker heengegaan.